

Sagen er jo, at vi allerede har en Ombudsmand, og det er vores opfattelse, at vi kun skal have én Ombudsmand. I det øjeblik, hvor vi begynder at få flere, får vi nogle afgrænsningsproblemer, og det bliver vanskeligere at overskue og gennemskue for dem, der skal bruge de forskellige systemer; det vil altså sige, at det vil være uhensigtsmæssigt.

Men derudover så er det jo også et faktum, at vi allerede i dag har en masse forskellige eksisterende »ombudsmænd«.

Hr. Erik Larsen var inde på, at alle forældre hver især er børnenes ombudsmand, der enkeltvis skal tilgode se børnenes interesser og varetage dem. Derudover har vi jo også i de tilfælde, hvor forældrene ikke kan strække til, en række andre både offentlige og private »ombudsmænd«, som varetager børnenes interesser. Vi har faktisk en masse institutioner, som i dag samler op på det, som Enhedslisten ønsker at samle hos en egentlig børneombudsmand, og derfor er der ingen grund til at have en.

Hvis man indfører en børneombudsmandsinstitution, som Enhedslisten har foreslået, så vil det give en masse gnidninger på forskellige områder, og det vil være svært at se, om sagen hører hjemme det ene, det andet eller det tredje sted. Det vil være et uoverskueligt system, man får opbygget.

Man kan så sige, og man kan med rette hævde, at der er nogle af disse institutioner, som ikke i tilstrækkelig grad lever op til forventningerne på nogle ganske få punkter; det kan man godt, og man kan sikkert også fremhæve nogle eksempler; jeg kan ikke lige komme i tanker i nogen, men det kunne man sikkert gøre. Men i stedet for at tage det drastiske skridt og sige, at vi så skal have en børneombudsmand, så var det dog bedre, at man gik ind og kikkede på de eksisterende ordninger og fik dem justeret, så de virkede noget bedre.

Jeg synes også, at hvis man har den holdning, at man synes, vi skal have en børneombudsmand – det kan jeg forstå at Enhedslisten, som har fremsat forslaget, naturligvis mener, men at også SF støtter tanken – så er forslaget, som det foreligger, utrolig tyndt. Jeg synes, at forslaget er for ringe til, at man kan få en seriøs diskussion om en sådan børneombudsmand. Der er f.eks. ikke nogen som helst beskrivelse af, hvilke kvaliteter en børneombudsmand skal have.

Da vi i sin tid havde diskussionen om den ombudsmandsinstitution, vi har i dag, Folketingets Ombudsmand, da kørte diskussionen

meget på og meget detaljeret og meget længe om, hvilke kvaliteter en sådan ombudsmand skulle have for at kunne være uafhængig og uvildig, og det afsnit springer Enhedslisten flot hen over.

Og sådan kunne jeg tage flere forskellige punkter i Enhedslistens forslag, der gør, at selv om man kunne gå ind for tanken om en børneombudsmand, så duer Enhedslistens forslag ikke; det er for tyndt. Men det kan jo selvfølgelig være, at Enhedslisten har set skriften på væggen, når den ene ordfører efter den anden, herunder undertegnede, går op og tilbageviser forslaget, og så er der naturligvis ingen grund til at bruge flere timer på det.

Bjørn Elmquist (RV):

Ved de lejligheder – der har jo været en del af slagsen – hvor man har drøftet tilsvarende forslag op igennem 1980'erne – jeg tror, det var hr. Villy Søvnald, der ridsede forhistorien op – har Det Radikale Venstre givet udtryk for sympati for det formål, der tilsigtes. Og det er også i lyset af det, at vi er glade for, vi sidste år fik startet Børnerådet.

Socialministeren har redegjort for kommissoriet for Børnerådet, og det er korrekt, som det så også senere er blevet påpeget af forslagsstillerne fra Enhedslisten, at der i hvert fald på to områder ville være en forskel på Børnerådet, som det eksisterer i dag, og så det forslag, som ligger for os her.

Det første vedrører det obligatoriske i høringsen af lovforslag, hvor der i kommissoriet for Børnerådet står, at de *kan* høres – der står ikke, at de skal høres – og de *kan* tage initiativer. Den anden forskel består i muligheden for at behandle konkrete klagesager. På disse to områder, kunne man sige, at det ville være en styrkelse, hvis Enhedslistens forslag blev gennemført.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, som det ligger her. Vi er ikke tilhængere af tendenser, der kan fraktionere, altså dele det eksisterende klagesystem op, og i den sammenhæng – måske af mindre betydning, men dog alligevel af stor symbolværdi – lægger vi stor vægt på, at vi alene opererer med én ombudsmandsinstitution i Danmark.

Jeg er godt klar over, at vi har en Forbrugerombudsmand, men vi er i Det Radikale Venstre stor tilhænger af, at vi prøver at finde en bedre og anden betegnelse for Forbrugerombudsmanden end den, vi har i dag.